

[Dohrmann]

ringens side, var lagt op til, at parterne ikke kunne blive enige om en løsning. Derfor har regeringen i meget lang tid været klar over, hvilke opgaver den stod over for.

Man skulle nok mene, at når regeringen nu har givet sig så god tid til at vente og se, som den sagde, så havde den fundet frem til nogle ordentlige og gennemtænkte forslag – men hvad ser vi? Ja, jeg tror ikke, jeg overdriver, når jeg siger, at det er noget af det værste makværk, folketinget er blevet præsenteret for i de sidste 5–6 år.

Sandheden om de forslag, der ligger på bordet, er, at de er skadelige, de er uretfærdige. Ideerne er hentet fra den gamle opskriftsbog, man har brugt herinde igennem mange, mange år: det er skatteforhøjelser, det er bunden opsparing der ikke engang bliver forrentet, eller rettere en ekstraskat. Noget sådant kan kun betegnes som simpelt tyveri.

Man siger så smukt, at det er for at begrænse det private forbrug, men vi har jo lige vedtaget en finanslov, og dér så vi mindstanden, at regeringen ikke snakkede så meget om forbrug, i hvert fald ikke det offentlige forbrug. Det offentlige forbrug er fortsat alt for stort.

Regeringen sidder alene for at blive siddende på taburetterne – det får man i hvert fald opfattelsen af. Det er, som om den har affundet sig med situationen, at den blot trækker i de gamle, slidte socialdemokratiske fodspor, hvad man også gjorde, dengang der sad en socialdemokratisk statsminister ved roret.

Det er som sagt for dårligt, at regeringen blot sidder stille og passiv, mens milliarderne ruller. Regeringen magter ikke sin opgave. Det er ikke noget, jeg siger for at irritere regeringen, for jeg tror egentlig, at den godt ved det selv. Den ved i hvert tilfælde godt, hvordan det burde være; det hørte vi forud for valget. Da gav regeringspartierne valglofter. Da fulgte de stort set fremskridtspartiets opskrift på, hvorledes forholdene skulle ændres. Da vidste de godt, hvordan det skulle gøres.

Siden valget 10. januar 1984 er regeringen faldet i søvn, den snorksover. Det hele laller derudad, og man får mange gange den opfattelse, at vi rent faktisk ingen regering har. VKR-regeringen er genopstået.

Selskabsskatterne foreslår man også forhøje, oven i købet med 25 pct. Jeg kan godt

huske de bemærkninger, der faldt, dengang selskabsskatten blev forhøjet fra 36 til 40 pct. De var ikke lige blide fra alle sider. Nu gør regeringen præcis det samme, blot med den forskel, at den forhøjer den endnu mere. Det vil selvfølgelig hive penge ud af det producerende erhvervsliv, og det vil igen betyde, at der bliver færre investeringer, flere arbejdsløse og manglende valutaindtjening.

Forslaget om begrænsninger i stigninger i avancer og priser er et andet eksempel på regeringens fantasiløshed. Hvor mange gange er der ikke vedtaget tilsvarende forslag herinde, uden at det har gavnet noget som helst? Vi ved, at det ikke hjælper et hak, men vi ved også, at det generer en masse mennesker, først og fremmest mindre erhvervsdrivende. De må pukle nogle timer ekstra.

Der er ingen fornuft i ret meget af det, regeringen foreslår. Forslaget om begrænsninger af ejerskiftelån er ligeledes et tåbeligt forslag, som fremskridtspartiet vil stemme imod. Det vil først og fremmest ramme ældre mennesker, der har betalt det meste af gælden i det hus, de bor i. Hvis de vil sælge huset og flytte til en mindre ejerlejlighed inde i byen, kan de ikke låne penge, i hvert fald ikke ad de normale kanaler, og så tvinger man dem ud på det sorte pengemarked.

En anden gruppe, det vil ramme, er personer, der må flytte, måske fordi der er bedre beskæftigelsesmuligheder i andre egne af landet. De kan ikke sælge deres hus og købe et nyt, fordi de ikke kan få likvid kapital nok. De bliver selvfølgelig boende, og resultatet vil i mange tilfælde være, at de intet job kan få, hvor de bor.

Det er igen en straf for dem, der viser initiativ, for dem, der har sparet op. Sådant er regeringens forslag gennemsyrede af socialistiske, formynderiske tanker hele vejen igennem.

Det er som sagt noget skidt, man her præsterer. Det er så dårligt, at det i grunden burde være hr. Anker Jørgensen og hr. Gert Petersen, der fik udbetalt ministerlønningerne. Det er deres tanker, der går igen, det er ikke noget, regeringspartierne har fundet på. Det er en gammel opskrift, de har hevet op af skuffen. Det er fostret i socialistiske hjerner.

Man burde selvfølgelig – vi skal ikke nøjes med at kritisere – have fulgt fremskridtspartiets forslag, som var til behandling her i februar måned. I stedet for disse evindelige